

des enkelte analoge Forhold ved Geistligheden som ved Brugerne, saa er det dog ialtsald i saadanne mindre væsentlige Henseender, at Geistligheden ikke kan og ikke bør sættes i Klasse med Brugerne af Jord. Jeg vilde langt snarere, naar jeg endelig skulde gøre en Sammenstilling, betragte Geistligheden i Lighed med den, der fortiden besidder og benytter et Lehn, end med den, som er Bruger af Jord, som han har i Fæste. Det er denne min Anskuelse, som har gjort, at jeg ikke har kunnet gaae ind paa Minoritetens Synsmaade, og har kunnet samstemme i, at Geistligheden kun skulde beskattes med $\frac{2}{3}$ af Hartkornskrigsskatten. Men jeg kan heller ikke dele den anden Anskuelse, som er bleven gjort gjældende med Hensyn til Geistligheden, og jeg troer, at jeg burde ytre mig herom. Man har nemlig sagt til Forsvar for det af Udkaster foreslaaede System, at Geistlighedens hele Lønning maatte betragtes som Embedsgage, og skulde derfor beskattes efter den samme Scala, som denne. Jeg troer heller ikke, at det er rigtigt; hvad man kalder, og hvad i de vedkommende Fortegnelser over Kaldene er opført som Geistlighedens Indtægter eller Lønninger, indbefatter i en vis Henseende meget Mere, end Embedsmændenes Gager, og derfor troer jeg, at det vilde være urigtigt, om den geistlige Mand, hvis Embedsindtægt, Alt iberegnet, er anslaaet til 1,000 Rbd. aarlig, ikke blev beskattet høiere, end den Embedsmand, som har 1,000 Rbd. i Gage. Embedsmandens 1,000 Rbd. er en Brutto=Indtægt; her kan der slet ikke være Tale om, at hans Indtægt skulde kunne betragtes anderledes; men naar en Geistlig af sin Præstegaard og af sine øvrige Indtægter har 1,000 Rbd., saa indrømmer jeg fuldkomment, at disse 1,000 Rbd. heller ikke kunne anses som Netto=Indtægt; men der er en langt større Deel af disse 1,000 Rbd., som maa betragtes som Netto=Indtægt, end med Hensyn til Embedsmandens 1,000 Rbd. Præstegaarden giver den Geistlige Tag over Hovedet, hans Jord giver ham Føde til sig og sine Tjenestefolk. Jeg skal ikke trætte dem med at opregne Alt, hvad der saaledes er tillagt ham, foruden den egentlige Embeds=Indtægt, og det er derfor i mine Tanker ikke rigtigt at stille ham i

Lighed med Embedsmanden overhovedet. Jeg har saameget mere troet at maatte gøre opmærksom herpaa, som det upaatvileligt er en lignende urigtig Opfattelse af Indtægten; der ligger til Grund, naar man undertiden paastaar, at Hartkornet forholdsvis er meget høiere beskattet end Embedsmændenes Gager. I det Hele taget er det vist meget vanskeligt at gaae ind herpaa, og at vise det bestemt rigtige Forhold mellem Beskattningen af Embedsmændenes Gager og de egentlige Næringsdrivendes Beskattning; men hvad der i saa Henseende er blevet yttret, og der kunde bidrage til at give en mindre rigtig Anskuelse Næring, troer jeg idetmindste at burde paapege.

Jeg har saaledes uvilket for Dem min Anskuelse saavel af det System, der ligger til Grund for Udkasters Beskattning af Geistligheden, som af det System, Udvalget har foreslaaet. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo 4de District (Monrad), har foreslaaet en 3die Maade at beskaffe Geistligheden paa, men dette System kan jeg heller ikke nægte forekomme mig at føre til nok saa store Uligheder, som dem, der med Hensyn til de andre ere blevene paaviste, og dertil kommer, at dets endelige Resultat ikke for mig fremstiller sig saa tydeligt og klart, at jeg kan sige, om jeg troer, at den Byrde, som derved paalægges Geistligheden i det Hele vilde blive for stor eller for lille. Dernæst maa jeg ogsaa indvende imod dette System, at det er, jeg vil ikke sige upraktisk, men dog forbundet med store praktiske Vanskeligheder, og saa har det i mine Dine endnu en Feil, hvad jeg ved enhver Beskattning vil have undgaaet, og det er, at det ikke fremstiller sig klart for enhver Mand, der skal bære Skatten, hvorledes han vil blive ramt af den. Det forekommer mig nemlig, at naar man vilde følge den Vej, som det ærede Medlem fra Maribo har antydet, saa vil ingen Mand, han kjende nok saa godt sine Indtægter, kunne sige, førend den hele Beregning over hvad alle Præstekalds Indtægter tilsammen kunne udgjøre var opgjort paa eet Sted, og førend Quotienten var udfunden, hvorefter Enhvers Andeel af Beskattningen skulde bestemmes, hvad han havde at udrede; forinden kunde Ingen gjøre sig en Idee om den Skat, som han selv